

Resolució 1636/2025, de 23 d'octubre

Número d'expedient de la Reclamació: 1467/2025

Administració reclamada: Ajuntament de la Coma i la Pedra

Informació reclamada: Relació dels decrets d'alcaldia dels darrers cinc anys.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: La informació sol·licitada és informació pública i subjecte a publicitat activa (article 229.2 ROF) i recollida en l'article 8.1) LTAIPBG. Aquestes obligacions de transparència o publicitat activa regulades al Títol II de la Llei de transparència es contempen com a obligacions ex lege de difusió proactiva d'informació pública en un portal de transparència i no necessiten l'exercici o impuls d'una acció individual i el seu incompliment no queda sota la supervisió de la GAIP. Això no obsta que, en l'exercici del dret d'accés a la informació pública, aquesta Comissió sí es pugui pronunciar respecte al dret, no respecte a l'incompliment de la publicitat activa.

Malgrat que l'Ajuntament ha revisat el seu posicionament en fase de Reclamació respecte a la publicació de la relació anonimitzada de les resolucions o decrets d'alcaldia, aquesta Comissió considera que el termini de demora per a la seva publicació és excessiu donades les obligacions legals descrites anteriorment (6 mesos). Per tant, i amb la voluntat de conjuminar el dret d'accés a la informació pública i el normal funcionament de l'administració, aquesta Comissió considera pertinent estimar el dret a la informació sol·licitada i que aquesta es faciliti en el termini d'un mes, temps suficient perquè l'Ajuntament pugui, si ho considera oportú, demanar suport a les administracions supramunicipals.

Paraules clau: Ajuntament. Persones físiques. Decrets. Resolucions. Relacions. Publicitat activa. Obligacions legals. Reclamació contra inadmissió. Abús de dret. Sense límits. Estimació.

Ponent: Mercè Aymerich i Boltà

Antecedents

1. El 26 d'agost de 2025 entra a la GAIP la Reclamació 1467/2025, presentada per una persona física contra l'Ajuntament de La Coma i la Pedra, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent, d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i el Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP). La persona reclamant manifesta que no ha rebut cap resposta per part de l'Administració.
2. El 30 de juliol de 2025 la persona ara reclamant presenta sol·licitud d'accés a la informació pública a l'Ajuntament de La Coma i la Pedra en els següents termes: "Segons l'article 229.2 del ROF, s'han de publicar la relació d'actes administratius que adopti l'alcaldia de l'ens local o aquells en els quals aquests hagin delegat. La relació que és publica preveu la

identificació del decret, la data d'aprovació i la descripció de l'objecte. Per tot l'exposat: SOL·LICITO: La relació de decrets d'alcaldia dels últims cinc anys, a la Seu electrònica de l'ajuntament de La Coma i la Pedra ja que no han estat mai publicats”.

I afegeix: “No s'ha publicat mai la relació de decrets d'alcaldia a l'Ajuntament de La Coma i la Pedra. La relació de decrets d'alcaldia es publicitat activa”.

3. El mateix dia 30 de juliol de 2025 l'Ajuntament resol la SAIP invocant abús de dret amb els següents arguments:

“Amb caràcter previ a la sol·licitud objecte d'aquesta resolució, la persona aquí sol·licitant ha presentat davant d'aquest Ajuntament, com a mínim, 44 sol·licituds d'accés.

Val a dir que la GAIP no és aliena a l'activitat desmesurada de la persona reclamant. De fet, en algunes d'aquestes sol·licituds que s'han relacionat ha intervingut la GAIP com a conseqüència de les diverses reclamacions interposades per la persona aquí sol·licitat.

És evident que qualsevol altre ajuntament de Catalunya de les característiques de l'Ajuntament de la Coma i la Pedra, amb menys de 300 habitants, no rep tantes sol·licituds d'accés a la informació pública, i encara menys, formulades per una mateixa persona.

Així les coses, tal com s'avançava escau acudir a la figura de l'abús del dret. A aquest respecte la GAIP va establir en la resolució 388/2017 que, tenint en compte que la Llei 19/2014 no preveu que puguin ser inadmeses les sol·licituds d'accés repetitives o abusives en els termes en què ho fa l'article 18 de la legislació estatal (Llei 19/2013), *“només resulta adequada quan la finalitat pretesa amb l'accés no sigui l'obtenció d'informació per tal de controlar l'acció pública, sinó obstruir el normal funcionalment de l'Administració com a mesura de pressió per a l'obtenció d'un interès privat o com acció de venjança (...)*”. En el mateix sentit es pronuncia la resolució 1041/202

En termes similars la GAIP indica en la resolució de la reclamació 134/2016 que en relació amb *“l'abús de dret com a causa d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública, la GAIP (Resolució sobre la Reclamació 36/2015) ha assenyalat que “les sol·licituds manifestament repetitives o amb un caràcter abusiu, que són causa d'inadmissibilitat per a la legislació bàsica de transparència, no ho són formalment per a les administracions catalanes, atès que la legislació catalana de transparència (article 29 LTAIPBG) no ho preveu així i pot decidir un major grau d'exposició administrativa a les sol·licituds d'accés a la informació pública; tanmateix, això no treu que el principi general de prohibició de l'abús del dret d'accés, si és acreditat suficientment per qui l'al·lega, pugui comportar la inadmissió o la desestimació de les sol·licituds d'accés a la informació”. Ara bé, per poder al·legar aquesta eventual causa d'inadmissibilitat cal acreditar-ne la concurrència (...)*”.

Així mateix, en la resolució de la reclamació 7/2016, la GAIP assenyala que *“Aquesta Comissió de Garantia ja ha tingut ocasió d’assenyalar, a la Resolució sobre la Reclamació 36/2015, que “el fet que la legislació catalana de transparència no reculli expressament el caràcter abusiu de les sol·licituds d’accés a la informació pública com un motiu que pot determinar la seva inadmissió [a diferència de la Llei estatal 19/2013, que la contempla al seu article 18.1.e] no impedeix que, en aplicació dels principis generals de bona fe i de prohibició de l’abús de dret proclamats a l’article 111-7 del Codi Civil de Catalunya i a l’article 7 del Codi Civil espanyol, una Administració pugui, legítimament, inadmetre o desestimar sol·licituds d’accés a la informació pública que excedeixin manifestament i objectivament els paràmetres o estàndards normals d’exercici d’aquest dret” (FJ 4). Allí també es va subratllar que aquest possible abús ha de ser al·legat i acreditat degudament per l’Administració, i ser objecte d’interpretació restrictiva.”*

En aquesta mateixa resolució la GAIP afegeix que *“podria existir abús de dret en el cas que s’acredités, per exemple, que s’usa el mecanisme del dret d’accés amb la finalitat impròpia de sobrecarregar de feina una Administració (...).”*

Al seu torn, en la resolució 444/2022, la GAIP exposa que *“no es pot descartar la concurrència del caràcter abusiu de la Reclamació, atesa la concurrència de factors com ara l’elevadíssim nombre de sol·licituds del mateix sindicat reclamant, el caràcter reiteratiu d’algunes d’elles, el requeriment en la majoria de casos de processos costosos d’elaboració de la informació sol·licitada, l’eventual escassa utilitat de la informació sol·licitada per a l’exercici de les funcions representatives del sindicat reclamant o la descara amb la que es presenten algunes de les accions, que obliga tan a l’ICS, com a la GAIP, a una tasca de tramitació perfectament evitable.”*

I en la resolució de la reclamació 36/2015 la GAIP admet que *“podria existir abús de dret quan fos palès que una persona formula una o repetides sol·licituds d’accés a la informació pública amb la sola finalitat de carregar de feina una determinada Administració, òrgan administratiu o empleat públic amb qui ha tingut una mala experiència).”*

D’altra banda, en la resolució de les Reclamacions 191/2016, 192/2016, 193/2016, 194/2016, 195/2016, 197/2016, 199/2016 i 202/2016 (acumulades) la GAIP remarcava el següent:

“És exigible que les persones facin un ús responsable i ponderat de l’exercici del dret d’accés a la informació pública per tal que no es perdi la seva virtualitat ni esdevingui un mecanisme de col·lapse de les administracions i d’aquesta mateixa Comissió que repercuteixi negativament en les expectatives d’exercici i de garantia del dret d’accés per part d’altres persones, atesa la limitació de recursos humans que pateixen les

administracions, i aquesta mateixa Comissió, en l'escenari de reducció continuada de personal a què es veuen sotmeses en els darrers anys.

Cal advertir que un exercici del dret d'accés massiu i negligent en els termes exposats podria infringir el principi general del Dret que proscriu l'abús de dret recollit en els articles 111.7 del Codi Civil de Catalunya i 7 del Codi Civil espanyol (Resolució de la GAIP d'11 de febrer de 2016, de finalització de la Reclamació 36/2015), si s'inferís de la manca d'interès o de diligència mostrada en el control i seguiment de les respostes donades a les seves pròpies peticions i reclamacions, que la finalitat i pretensió de la persona reclamant amb les seves sol·licituds i reclamacions no és pròpiament l'accés a la informació o l'obtenció de la tutela del seu dret a accedir-hi."

Doncs bé, el nombre de sol·licituds d'accés presentades per la persona aquí sol·licitant fins aquest moment, evidencien que concorre un abús del dret d'accés a la informació pública, atès que excedeix amb escreix el seu normal exercici. En efecte, tal com manifesta la GAIP en la resolució de la reclamació 36/2015 *"l'historial de preguntes i sol·licituds d'accés de la persona reclamant poden ser indiciàries d'una pràctica propera a l'abús del dret d'accés a la informació pública"*.

És notori que l'interès perseguit per la persona sol·licitant amb les múltiples sol·licituds d'accés a informació pública presentades no és la transparència, sinó obstaculitzar el normal funcionament de l'Ajuntament de la Coma i la Pedra.

En aquest punt, no és pot obviar que la sol·licitud d'accés a informació pública no és l'únic instrument emprat per la persona sol·licitant per dur a terme la dita obstaculització. En efecte, com és sabut, la persona sol·licitant també ha presentat un bon nombre de queixes, denúncies o reclamacions, com ara davant la Síndica de Greuges de Catalunya o l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

Vinculat amb l'anterior, s'infereix que l'objectiu de l'activitat desproporcionada de la persona aquí sol·licitant és també perjudicar els membres electes d'aquest Ajuntament i el seu personal, a qui col·loca en una situació d'angoixa permanent pel fet d'haver d'estar constantment motivant les seves actuacions davant d'altres organismes públics als qui acudeix la persona aquí sol·licitant.

Al seu torn, cal afegir que en una sol·licitud d'accés anterior la persona aquí sol·licitant va informar que havia presentat una demanda penal per un presumpte delictes de calúmnies contra aquest alcalde per l'argumentació emprada per fonamentar l'abús de dret en una altra resolució del dret d'accés a informació pública.

Finalment, és necessari posar de relleu l'esforç ingent que ha dut a terme aquest Ajuntament per atendre la multitud de sol·licituds presentades per la persona sol·licitant

fins al moment d'aplicar la figura de l'abús del dret. No obstant, la persistència de la persona sol·licitant en paralitzar l'activitat d'aquest Ajuntament i desgastar els seus membres i personal fa necessari adoptar aquesta mesura dràstica, en benefici de l'interès general que ha de perseguir l'Ajuntament, i per a la protecció de la salut de les seves persones empleades”.

4. El 12 de setembre de 2025 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. El 15 de setembre la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de la Coma i la Pedra i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre-la.
6. El 6 d'octubre la GAIP rep l'informe requerit en la fonamentació del posicionament de l'Ajuntament diu:

“Un cop revisada la sol·licitud d'accés a la informació pública, aquest Ajuntament admet que, malgrat que la persona reclamant fa un ús abusiu del dret d'accés a la informació pública, s'ha de publicar la relació anonimitzada de les resolucions o decrets d'alcaldia i els que dictin els delegats per delegació de l'alcalde.

Així doncs, es procedirà a publicar la relació anonimitzada de decrets d'alcaldia i els que eventualment s'hagi dictat per delegació de l'alcaldia.

Tenint en compte els recursos humans que disposa aquest Ajuntament i la tasca consistent en recopilar el conjunt de decrets d'alcaldia dictats els darrers 5 anys per elaborar la relació degudament anonimitzada, es preveu que la publicació es demorará durant almenys 6 mesos”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i 29 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP) aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre el dret a la informació sol·licitada i aplicació de límits

La informació sol·licitada - relació dels decrets dels darrers 5 anys – és, d'acord amb l'article 2.b LTAIPBG, informació pública, ja que és "informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Cal tenir en compte que l'article 53.1 DTAIP inclou "qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions".

L'LTAIPBG reconeix el dret subjectiu d'accés a la informació pública a qualsevol persona, en els termes i condicions regulats per la pròpia Llei (art. 2.c). I d'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG).

En primer lloc, i respecte a l'abús de dret invocat en fase SAIP, aquesta Comissió considera adient remarcar que, en cap cas, es pot considerar abusiu l'exercici del dret d'accés a la

informació pública quan aquest exercici es produeix com a conseqüència d'un incompliment d'una obligació legal, com és el cas. Si s'acceptés aquesta anomalia, equivaldria a acceptar l'incompliment d'una normativa sectorial que preveu "donar publicitat resumida del contingut de les sessions plenàries i de tots els acords del ple i de la comissió de govern, així com de les resolucions de l'alcalde i de les que dictin els delegats per delegació seva" (article 229.2 del Reial decret 2568/1986, de 28 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals); i que aquesta es faci, entre altres mitjans, a través del tauler d'anuncis de l'entitat apartat 3 del mateix article). I l'article 53.1.e) del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMRL) afegeix entre les atribucions de l'alcalde o alcaldessa la de publicar els acords municipals,

En aquest sentit, l'article 8.1) LTAIPBG recull que és objecte de publicitat activa les matèries i les actuacions la publicitat de les quals s'estableix per norma. Aquestes obligacions de transparència o publicitat activa regulades al Títol II de la Llei de transparència es contemplen com a obligacions ex lege de difusió proactiva d'informació pública en un portal de transparència i no necessiten l'exercici o impuls d'una acció individual i el seu incompliment no queda sota la supervisió de la GAIP. Això no obsta que, en l'exercici del dret d'accés a la informació pública, aquesta Comissió sí que es pugui pronunciar respecte al dret, no respecte a l'incompliment de la publicitat activa.

Dit això i, malgrat que l'Ajuntament ha revisat el seu posicionament en fase de Reclamació respecte a la publicació de la relació anonimitzada de les resolucions o decrets d'alcaldia, aquesta Comissió considera que el termini de demora per a la seva publicació és excessiu donades les obligacions legals descrites anteriorment (6 mesos).

Ara bé, aquesta Comissió tampoc és aliena a la manca de recursos dels catalogats com a micropobles. El fet és que ni la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, ni el ROF, ni el TRLMRL, ni la Llei 19/2014 estableixen un tractament especial ni el termini per a la publicitat activa ni en l'exercici del dret d'accés a la informació pública. Per tant, i amb la voluntat de conjuminar el dret d'accés a la informació pública i el normal funcionament de l'administració, aquesta Comissió considera pertinent estimar el dret a la informació sol·licitada i que aquesta es faciliti en el termini d'un mes, temps suficient perquè l'Ajuntament pugui, si ho considera oportú, demanar suport a les administracions supramunicipals.

3. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) i atribucions de la funció pública de secretaria*

La Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental que garanteixi el

tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència; i que l'organització, avaluació i conservació i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels seus titulars (article 7 i 8).

La Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents.

Així mateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2), la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d) i l'obligació d'establir un sistema de gestió de documents, informació i dades integrat que permeti la interoperabilitat entre les administracions, la localització de qualsevol document o informació i la vinculació automàtica de cada document o conjunt de dades al seu règim d'accés i publicitat (art. 19.3).

l'article 3 del Reial decret 128/2018, de 16 de març, pel qual es regula el règim jurídic dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, que regula la funció pública de secretaria estableix en punt 2 la funció de fe pública, i entre aquestes la direcció superior dels arxius i registres de l'entitat local (l). Així doncs, i en conseqüència d'aquest mandat legal i el d'assessorament legal preceptiu (article 2.1.a), ha de ser coneixedora de l'existència d'un SGD, impulsora si no en disposa i vetllar per la documentació amb una sistemàtica de treball mínima sobre la documentació de la qual n'és el custodi i responsable primer de la manca de localització.

Els documents produïts o rebuts per la Generalitat, els ens locals i les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen integren el patrimoni documental de Catalunya i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part d'un expedient administratiu o de diferents expedients administratius, que han d'estar perfectament classificats de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés. Com a referència i seguint el model de Quadre de classificació per a l'Administració Local del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, aquesta documentació hauria d'estar classificada dins el nivell Alcaldia (codi 0005), sèrie Llibres de decrets d'alcaldia (1038).

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 23 d'octubre de 2025, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 1467/2025 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions i limitacions fetes al fonament jurídic 2.
2. Requerir a l'Ajuntament de la Coma i la Pedra que lliuri la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim d'un mes.
3. Requerir a l'Ajuntament de la Coma i la Pedra a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.

4. Convidar a la persona reclamant que informi la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 1467/2025 i donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa, comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.